Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

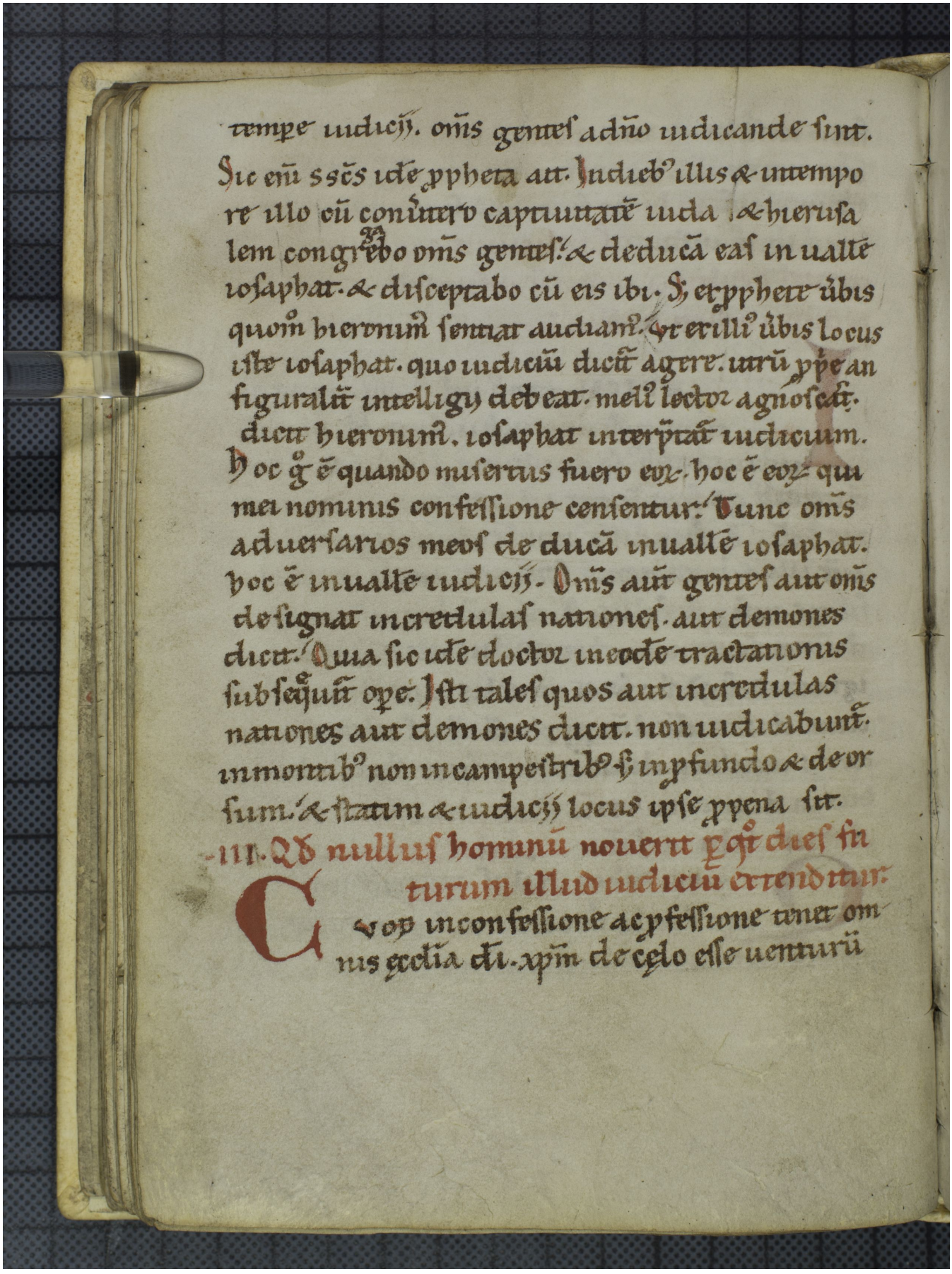

tempe iudicij. oīs gentes adīo iudicande sunt.
Sic eīm sc̄s ide ꝓpheta ait. In dieb⁹ illis & in tempo
re illo cū conuertero captiuitatē iuda & hieruſa
lem congregabo oīs gentes & deducā eas in uallē
ioſaphat. & diſceptabo cū eis ibi. Et ꝓpheta ubis
quoꝝ hieronym̄ ſentiat audiam⁹. ut & illi ubis locus
iſte ioſaphat. quo iudiciū ducit agere. utrū ꝓpe an
figuraliter intelligy debeat. melli lector agnoſcat.
dicit hieronym̄. ioſaphat interꝑtat iudicium.
Hoc g̃ē quando miſertus fuero eoꝝ. hoc ē eoꝝ qui
mei nominis confeſſione cenſentur. Tunc oīs
aduerſarios meos deducā in uallē ioſaphat.
hoc ē in uallē iudicij. Oīs aut gentes aut oīs
deſignat incredulas nationes. aut demones
dicit. Quia ſic ide doctor in eode tractatus
ſubſequit ope. Iſti tales quos aut incredulas
nationes aut demones dicit. non iudicabunt
in montib⁹ non in campeſtrib⁹ ſi in ꝓfundo & de or
ſum. & ſtatim & iudicij locus ipſe ꝓpria ſit.

III. Qd nullus hominū nouerit q̃n dies fu
turum illud iudiciū extendatur.

Quod in confeſſione & ꝓfeſſione tenet om
nis eccl̃ia dñi. xp̄m de cẽlo eſſe uenturū